

Moedig voorwaarts!

Op vrijdag 9 en dinsdag 13 september is het gezamenlijke Open Kampioenschap van DBC en schaakclub Zeist verspeeld. Op de vrijdagavond bij DBC, de dinsdagavond op de vaste speelavond van schaakclub Zeist. Tot in de late jaren 90 betrof dit Open Kampioenschap een invitatiepoule van 5 sterke schakers uit de provincie en 5 sterke clubhelden, met daaronder een open groep, voor alles en iedereen toegankelijk. De eerste 5 vrijdagavonden werd er dan volgens klassiek speeltempo in toernooiformule een winnaar bepaald. Met deze overwinning van Open Kampioen had de winnaar meestal genoeg aanzien en vet gekweekt om het uit te houden tot het snelschaak kampioenschap in november. Het is mijzelf nooit gelukt een rol van betekenis te spelen, tot afgelopen editie dan.

Begin deze eeuw heeft zich een ontwikkeling ingezet die zich tot op heden maar niet laat afstoppen: veel schaakverenigingen uit omliggende plaatsen en dorpen hebben moeite om het ledenaantal op peil te houden. DBC en schaakclub Zeist, eens grote en roemruchte schaakverenigingen (vele jaren acterend op KNSB competitieniveau) hebben hier ernstig onder te lijden, vandaar dat een paar jaar geleden het besluit is genomen dit Open Kampioenschap samen te organiseren, in een eerste stap naar wellicht een samensmelting van beide verenigingen. Dat de schaakverenigingen in de grote steden ook last hebben van dit verschijnsel blijkt wel uit het opdoeken van de Schaakclub Utrecht en fusies in bijvoorbeeld Amsterdam. DBC telt op dit moment 13.5 actieve leden met een gemiddelde leeftijd van om en nabij de 68. Zeist telt op dit moment nog wel meer leden, ik schat zo'n 50, maar daar is de gemiddelde leeftijd een stuk hoger, met als gevolg dat Zeist eerder aan de beurt gaat komen om of opgedoekt te worden of samen te smelten met omliggende verenigingen. De factoren die debet zijn aan deze verschraling mogen bekend verondersteld worden:

- Schaken is niet sexy, intrede van internet en dood en ziekte.

Nee, onze opgroeiende jeugd gaat liever Pokemons-met-Kim-Kardashian-afbeelding op de telefoon zoeken dan het brein serieus testen. Een zorgelijke ontwikkeling als u het mij vraagt. Overigens is het met de bridgesport niet veel beter gesteld om maar te zwijgen van onze dammende collega's. Al schijnt dat laatste dan weer geen echte denksport te zijn.

Het toernooiverloop.

Op de 1^e speelavond waren er maar liefst 3 spelers uit DBC 1 aanwezig, uit Zeist 1 2 stuks aangevuld met Diane Dalemans uit Voerendaal. Voerendaal helemaal?, hoor ik u nu hardop denken. Jazeker, Diane studeert Geneeskunde aan de UU, is woonachtig te Zeist, en schijnt naar ik heb begrepen daarnaast ook nog lid te zijn van Voerendaal, uitkomend in de 2^e klasse KNSB. Erik van Esterik was na een afwezigheid van 2 jaar weer lid geworden van schaakclub Zeist en samen met ondergetekende was het wel duidelijk dat 1 van deze drie het Open Kampioenschap zou gaan winnen, na allemaal op de vrijdagavond met 3 uit 3 te zijn begonnen.

Ronde 4 t/m 6 was een buitengewoon spannende aangelegenheid: zoals wel meer grote historische clashes (Congres van Wenen, de herverdeling van Europa na 1918 en 1945, dat soort werk) pas definitief

bepaald werden na overmatige alcoholconsumptie of anders verslavend consumptief gebruik, werd de 2^e avond min of meer beïnvloed door de fles, of liever gezegd, door de inhoud hiervan.

Diane verloor in ronde 4 een loopgravengevecht van ondergetekende, in ronde 5 speelden Erik en ondergetekende remise, pas nadat Erik 1 of meerdere riante voortzettingen had gemist en net op tijd tegen het einde van de partij de remisehaven wist te bereiken. Met een half punt voorsprong op Diane mocht ondergetekende de laatste ronde aantreden tegen Sergio Hernandan. Ook Sergio wist niet goed wat hij met de geboden kansen aan moest en wist uiteindelijk zelfs nog te verliezen. De eindstand derhalve: 1 Lukas Boutens (5.5/6), 2 Diane Dalemans (5/6), 3 Erik van Esterik (4.5/6). Dit alles uiteindelijk keurig op rating.

Ja en hoe nu verder?

Nou ik zal u vertellen dat mijn schaakpalmares vele vele schaaksuccessen bevat maar dat ik er op een vlooiemarkt nog geen stuiver voor zal beuren en dat het thuisfront de laatste 15 jaar ook maar matig is geïnteresseerd. Allemaal uitstel van executie, zaalvulling zou een mij bevriende bridgekameraad zeggen. Slecht agendabeheer zo u wilt. Gelukkig gaat dochterlief over een kleine 2 jaar hockeyen of op een paard zitten, dus het einde is in zicht.

Tot het snelschaak kampioenschap van a.s. november zal ik weer met 'u' worden aangesproken op de vereniging, en juist aan dit vouts-voyeren heb ik de laatste jaren zo'n gruwelijke hekel gekregen, maar daarna?

Lukas Boutens